

Veiledning - legeerklæring ved søknad om parkeringstillatelse for forflytningshemmede

Denne veiledningen må leses av leger som skal gi legeerklæring ved søknad om parkeringstillatelse for forflytningshemmede.

Det gjelder to grunnvilkår for tildeling av parkeringstillatelse for forflytningshemmede:

1. Søkeren må være forflytningshemmet (ikke kunne gå eller ha problemer med å bevege seg over noen lengde).
2. Søkeren må ha et særskilt behov for parkeringslette. Legen skal vurdere vilkår nr. 1 og kommunen vurderer vilkår nr. 2.

Begge vilkår må være oppfylt for at parkeringstillatelse kan tildeles.

Legens vurdering overprøves ikke av kommunen, men kommunen kan innhente en supplerende medisinsk vurdering dersom kommunen anser at dette er nødvendig.

Kommunen vurderer også om søkeren vil oppnå parkeringslettelse på de konkrete stedene søkeren opplyser å ha et parkeringsbehov ut fra den beskrevne forflytningsevne. **Det er kun søker med et reelt behov som får tildelt parkeringstillatelse (ikke kan gå eller har store vanskeligheter med å bevege seg over noen lengde).**

Dersom pasienten søker parkeringstillatelse som fører skal legen kun beskrive pasientens forflytningsevne og gi tilhørende informasjon. Dersom pasienten skal søke om parkeringstillatelse som passasjer er det i tillegg til et tredje_vilkår til to vilkårene_nevnt_ovenfor.

3. Søkeren må ha behov for regelmessig hjelp av fører utenfor motorvognen, og kan ikke følges til avtalestedet og vente alene mens fører parkerer bilen på ordinær plass.

Dette vilkåret skal også vurderes av legen når pasienten søker som passasjer. Kommunen overprøver heller ikke denne vurderingen, men kan som for vilkår nr. 1 innhente en supplerende medisinsk vurdering.

Legeerklæringens innhold og funksjon

Legen skal beskrive pasientens forflytningsutfordringer. Diagnose kan nevnes i legeerklæringen, men diagnosen i seg selv er ingen tilstrekkelig beskrivelse av forflytningsutfordringene, med mindre disse er helt åpenbare, som f.eks. søkere som sitter permanent i rullestol.

Legen skal foreta en selvstendig vurdering av pasientens forflytningsevne, gjerne ved test/prøving av forflytningsevnen. Det finnes pr i dag ingen standardisert test for dette formålet, men det forventes likevel at dette testes av legen. Legen må selvsagt ha en dialog med pasienten om forflytningsevnen, men legen skal ikke bare gjengi pasientens opplevelse av forflytningsevnen. Legen må derfor bekrefte at legen selv har foretatt en vurdering.

Dersom pasienten har noen gode og noen dårlige dager er det viktig at legen – så langt mulig – anslår hvor stor andel av dagene som normalt er gode og dårlige. Pasientens forflytningsevne på henholdsvis gode og dårlige dager må også angis i slike tilfeller. Det skal videre krysses av for om pasienten benytter hjelpemidler, hvor ofte disse benyttes og det skal beskrives hvordan forflytningsevnen er ved bruk av slike hjelpemidler.

Som nevnt ovenfor skal legeerklæringen dokumentere oppfyllelse av vilkår nr. 1, som gjelder søkerens forflytningsevne – samt behovet for hjelp utenfor motorvognen når det gjelder passasjerer. Det er dermed ingen automatikk i at pasienten tildeles parkeringstillatelse selv om dette vilkåret er oppfylt. Det er derfor viktig at legen informerer pasienten om at det er kommunen som skal vurdere vilkåret som er knyttet til søkerens

behov for parkeringslette, og ikke legen. Pasienten oppgir selv informasjon som danner grunnlaget for denne avgjørelsen i søknadsskjemaet til kommunen.

Særlig om pasient som søker parkeringstillatelse som fører

Dersom pasienten søker som fører må legen vurdere om pasienten fortsatt oppfyller vilkårene for å ha førerkort. Søkeren må fremlegge kopi av gyldig førerkort til kommunen ved søknad om p - tillatelse.

Særlig om pasient som søker parkeringstillatelse som passasjer

Dersom pasienten søker som passasjer må legen vurdere vilkår nr. 3 nevnt ovenfor og dermed vurdere om pasienten kan vente på bestemmelsesstedet mens fører av motorvognen parkerer denne på en lovlig parkeringsplass.

Det skal vurderes om vedkommende trenger regelmessig hjelp av fører utenfor motorvognen. Det at passasjeren trenger hjelp til å gå ut av bilen og må bli fulgt inn til bestemmelsesstedet er i seg selv ikke nok til at dette vilkåret vil være oppfylt. Ved bruk av av- og påstigningsmuligheter er det tillatt for en fører å følge noen som trenger hjelp inn uten at dette anses som en parkering i strid med reguleringen.

Det er derfor ikke tilstrekkelig at legen beskriver behov for hjelp til og fra bestemmelsesstedet. Legen må vurdere pasientens generelle behov for regelmessig hjelp av fører og om pasienten kan vente alene mens motorvognen blir parkert på en ordinær parkeringsplass.

Kontakt med kommunen

Søkeren blir bedt om å krysse av for om kommunen kan kontakte legen for nærmere informasjon om forhold knyttet til parkeringstillatelsen. Dersom søkeren har tillatt dette kan kommunen ta kontakt for å få nærmere utdyping av forflytningsutfordringene eller behovet for regelmessig hjelp, forklaring av begreper man trenger nærmere forklaring av osv.

Slik kontakt kan også være aktuelt i forbindelse med vurderingen av om det er nødvendig å innhente en supplerende medisinsk vurdering.